

skab, udenfor Oplysning, men i det ærede Medlems Tid var det rigtignok helt anderledes; da blev alle Oplysninger givet, og da stillede Regeringen sig paa anden Maade til Disposition for Oppositionen, end Tilfældet er nu. Det var en ganske ejendommelig Maade, paa hvilken dette skete; det var i Almindelighed ud fra det Princip, at hvis man ikke fra Oppositionens Side vilde tage imod de Oplysninger, som blev givet i lukkede Møder, og give Tilslutning til saadanne Forslag, som der fremsattes, med andre Ord tage det Ansvar, som i Virkeligheden skulde hvile paa Regeringen, vilde der intet ske. Og med Hensyn til selve Formen for Etableringen af dette politiske Samarbejde maa jeg maaske have Lov til — det er paa ingen Maade Malice, saaledes beder jeg det ærede Medlem ikke forstaa det — at minde om det politiske Udvalgs Skæbne, minde det ærede Medlem om, hvad det var for en Maade, paa hvilken man samvirkede med Partierne gennem dette Udvalg; og hvis det ærede Medlem skulde have Vanskelighed ved at genkalde den i sin Erindring, vil han sikkert ikke være i Tvivl om, paa hvilken Maade dette Udvalg endte sine Dage, og hvad det var for en Samvirken med Partierne og Oppositionen, som gav Anledning til Udvalgets Sprængning.

Jeg skal paa den Foranledning, som den højtærede Formands Indsigelse har givet, i øvrigt ikke komme ind paa Landmandsbankspørgsmaalet, men blot sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig, at sidste Lørdag var tilstrækkelig dyr, i hvert Fald indtil videre, og mig forekommer det, at det er et underligt Ønske at udbede sig et større Antal Dage til Talen her i Rigsdagen, naar det har saadanne Virkninger udenfor Rigsdagens Mure, som Lørdagstalerne havde.

Det ærede Medlem sagde, at den Dagsorden, han har stillet, ikke er politisk, nej, den indeholdt netop Realiteter. Overfor dette har jeg mindet det ærede Medlem om, hvad der kom ud af Arbejdet i det Industriudvalg, som blev nedsat i Vinteren 1921, og af de Forhandlinger mellem Udvalget, Regeringen og Erhvervene, som den Gang blev ført. Det er det, som det ærede Medlem nu ønsker at genoplive. Og Virkningen deraf er det, jeg har tilladt mig at omtale som mindre end minimal, mindre end værdiløs for den i Øjeblikket tilstedeværende Arbejdsløshedssituation. Derfor har jeg tilladt mig at tilraade det

høje Ting at stemme mod denne Dagsorden, og dette Raad vil jeg gentage.

Formanden: Da Indenrigsministeren atter har gjort en Bemærkning om Landmandsbanken, ønsker jeg i Anledning af min Indskriden at bringe i Erindring, at jeg under alle de foregaaende Dages Forhandling ikke er skredet ind mod Omtale af Landmandsbanken. Det, jeg har ment ved min Udtalelse for lidt siden, er dette, at efter at denne Sag har været Genstand for en speciel Behandling i dette høje Ting, vil jeg, for at undgaa Gentagelse, advare mod at komme ind paa en indgaaende Omtale af den.

Forespørgeren (Stauning): Da jeg før havde Ordet, gik jeg ud fra, at vi stod umiddelbart for Afstemningen. Men jeg forstod nu paa den højtærede Ministers Optræden, at for ham haster det ikke med at komme til Afslutning i denne Sag. Jeg maa konstatere en glædelig Forandring i den højtærede Indenrigsministers Stemmeføring i Dag i Modsætning til den, vi hørte i Onsdags. Stemmeføringen har jo før spillet en Rolle. Jeg konstaterer — og det er der vel ogsaa andre Medlemmer, der har lagt Mærke til — den Gradsforskel, der er i Stemmeføringen, naar det drejer sig om det ærede Medlem Hr. P. Munch, overfor hvem den højtærede Minister mener, at det er bedst at holde sig visse Veje aabne, i Modsætning til Stemmeføringen, naar det drejer sig om et Tilsvar til mig. Som sagt, den højtærede Minister har altsaa i Dag anslaaet andre Toner. Men hvad man siger om Onsdagen, kan ikke saadan glemmes til den følgende Tirsdag, og det, den højtærede Minister nu søger at viske ud, vil trods alle disse Forsøg blive staaende.

Jeg skal først, da den højtærede Minister paa ny opholdt sig ved nogle enkelte Spørgsmaal, gøre et Par Bemærkninger derom. Den højtærede Minister vender stadig tilbage til Forholdene i Odense. Jeg forstaaer ikke dette Ønske om bestandig at opholde sig derved. Thi der er intet som helst ondt foregaaet hverken fra de arbejdsløses eller fra Socialdemokratiets Side i Odense. Med Tilslutning fra Socialdemokratiets Side er der der iværksat et Stykke Arbejde. Man har sagt, at de, der skal have dette Arbejde anvist, skulde være Folk, der søger Understøttelse af Hjelpekassen, og i samme Øjeblik de faar dette Arbejde anvist, faar de ingen Understøttelse. Indtil